

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Er/1270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615208328
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4615208328.2

Uznesenie

Okresný súd Topoľčany v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnému: Y. V., K.. XX.X.XXXX, R. G., XXX XX G., o vymoženie 317,61 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod Ex 40097/2015, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

II. Súd súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava náhradu trov exekúcie **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Topoľčany poverením číslo 5406 063412 zo dňa 8.10.2015 poveril súdneho exekútora na základe jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v zmysle § 45 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. vykonaním na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č. k. 5C/79/2014 - 61 zo dňa 14.5.2014.

2. Dňa 1.7.2019 bol súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekučného konania z dôvodu nemajetnosti povinného a súhlas oprávneného so zastavením exekúcie zo dňa 27.6.2019. Súdny exekútor si neuplatnil trovy exekúcie.

3. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. novembra 2013, § 243 b ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

4. Prvoradým účelom exekúcie je nútené uspokojenie právoplatne judikovanej pohľadávky oprávneného z majetku povinného spôsobom, ktorý určuje exekútor. Súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo po tom, keď sa mu doručí právoplatné rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli, vydá príkaz na vykonanie exekúcie niektorým zo spôsobov taxatívne ustanovených týmto zákonom v § 62 a 63 Exekučného poriadku. Ďalší postup súdneho exekútora v exekúcii, je však podmienený existenciou postihnuteľného majetku

povinného, umožňujúceho realizovať niektorý zo zákonom vymedzených spôsobov exekúcie. V opačnom prípade totiž nie sú vytvorené objektívne podmienky umožňujúce ďalší postup súdneho exekútora, smerujúci k uspokojeniu pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní a exekučný súd je povinný aj bez návrhu prebiehajúcu exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zastaviť.

Aj napriek tomu, že účelom exekúcie je uspokojiť pohľadávku oprávneného, samotná exekúcia nemôže neprimeraným spôsobom zasahovať do práv povinného, čo je zvýraznené v samotnom Exekučnom poriadku tým, že exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 61b Exekučného poriadku), len primeraným spôsobom (§ 69 Exekučného poriadku a pod.), nemožno ňou postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa zákona exekúcii nepodliehajú (§ 61a Exekučného poriadku), že súdny exekútor je povinný predložiť vec sudu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 4 Exekučného poriadku), že súd je povinný aj ex offo v každom štádiu exekúcie skúmať, či sú splnené podmienky na jej pokračovanie (§ 57 ods. 1 v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku) a podobne.

Ak teda čo i len jedna z podmienok na pokračovanie exekúcie splnená nie je, exekučný súd nemá inú možnosť len prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Môže pritom prihliadať len na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, a nie na skutočnosti domnelé či tie, ktoré sa s určitou pravdepodobnosťou môžu v budúcnosti vyskytnúť (porovnaj uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 5CoE/133/2014 zo dňa 17.3.2015), t.j. pre rozhodovanie súdu o zastavení, resp. nezastavení exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania, resp. vydania rozhodnutia. Nie je preto možné vziať do úvahy eventuálnu zmenu majetkových pomerov povinných v budúcnosti, ktorá je tu teoreticky možná vždy.

5. Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý môže mať výlučný záujem na pokračovaní exekúcie, napr. i z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok. Ale takéto očakávanie musí mať reálny podklad. Takže vyjadrenie oprávneného k podnetu exekútora nie je pre rozhodnutie exekučného súdu nevyhnutné bez toho, aby hrozilo reálne porušenie práv oprávneného. Ústavný súd v podobnom prípade vo veci udáva (IV. ÚS 452/11), že podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno zastaviť na návrh alebo aj bez návrhu. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku), upravuje Exekučný poriadok podrobne, ustanovenie okamihu, kedy tak má alebo môže učiniť, nie je explicitne ustanovený. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania.

6. Na základe podnetu súdneho exekútora, správy o stave exekúcie zo dňa 26.6.2019 a súhlasu oprávneného so zastavením exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) EP zo dňa 27.6.2019, súd exekučné konanie zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku pre nemajetnosť povinného. Z predloženej správy súdneho exekútora o stave exekúcie mal súd preukázanú nemajetnosť povinného: povinný nie je poberateľom žiadnej sociálnej dávky (dôchodok, dávka v nezamestnanosti, úrazová dávka, nemocenská dávka), v katastri nehnuteľností nehnuteľný majetok povinného, taktiež nebol zistený žiadny hnutelný majetok povinného a povinný nemá vedený účet v banke.

7. Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

8. Súdny exekútor v podnete na zastavenie exekúcie uviedol, že náhradu trov exekúcie nežiada priznať. Vzhľadom na skutočnosť, že súdny exekútor si náhradu trov exekúcie neuplatnil, súd rozhodol o trovách exekúcie tak, že ich náhradu súdnemu exekútorovi nepriznal.

9. Trovy exekúcie sú osobitný inštitút upravený v § 200 a nasl. Exekučného poriadku, pričom Exekučný poriadok odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie nepripúšťa. Ak by zákonodarca chcel pripustiť proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie, bol by to vyjadril v Exekučnom poriadku tak, ako to je pri iných inštitútoch v exekučnom konaní uvedené priamo v Exekučnom poriadku. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku výslovne neupravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Topoľčany, písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1,2 CSP (musí v ňom byť uvedené ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a uvedená spisová značka tohto konania) a podľa § 363 CSP (musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)).

Podľa § 364 CSP rozsah, v ktorom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti výroku II. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie.